

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1161/2023
20.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров чланова већа, у парници тужила АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ивана Чудић, адвокат из ..., против тужене Установе заједничких послова Института у Сремској Каменици, чији је пуномоћник Ивана Шумоња Матовина, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 105/22 од 28.11.2022. године, у седници већа одржаној 20.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 105/22 од 28.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 105/22 од 28.11.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П1 1502/21 од 26.09.2022. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужба тужила повучена и поступак у овој правној ствари обустављен. Ставом другим изреке обавезане су тужиле да солидарно надокнаде парничне трошкове туженој у износу од 16.500,00 динара. Ставом трећим изреке парничне странке су ослобођене плаћања судских такси. Ставом четвртим изреке отказано је рочиште заказано за 30.09.2022. године у 09,05.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж1 105/22 од 28.11.2022. године ставом првим изреке одбијене су жалбе тужила и тужене и првостепено решење у побијаном делу (став 2. изреке) потврђено. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужена је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Ревизијом тужене оспорава се одлука о трошковима поступка чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретног спора. Поред тога нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о трошковима поступка имајући у виду да судови о трошковима поступка одлучују у сваком конкретном случају ценећи одредбе ЗПП којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова поступка.

Имајући у виду наведено, на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ст. 1. и 6. ЗПП Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.) осим из члана 404. овог закона. Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а према ставу 6. истог члана да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Према члану 28. ЗПП када је за утврђивање стварне надлежности права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев. Дакле, право на ревизију се, у смислу одредбе члана 28. ЗПП оцењује са становишта главног потраживања, а не споредних потраживања у које спадају и трошкови поступка.

Будући да се изјављеном ревизијом побија одлука о трошковима поступка која у конкретном случају не чини главни захтев, то ревизија није дозвољена.

Стога је на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић